

De Algerynsche landvoogd : toneelspel met zang

<https://hdl.handle.net/1874/369209>

BIBLIOTHEEK DER RIJKSUNIVERSITEIT

TE UTRECHT

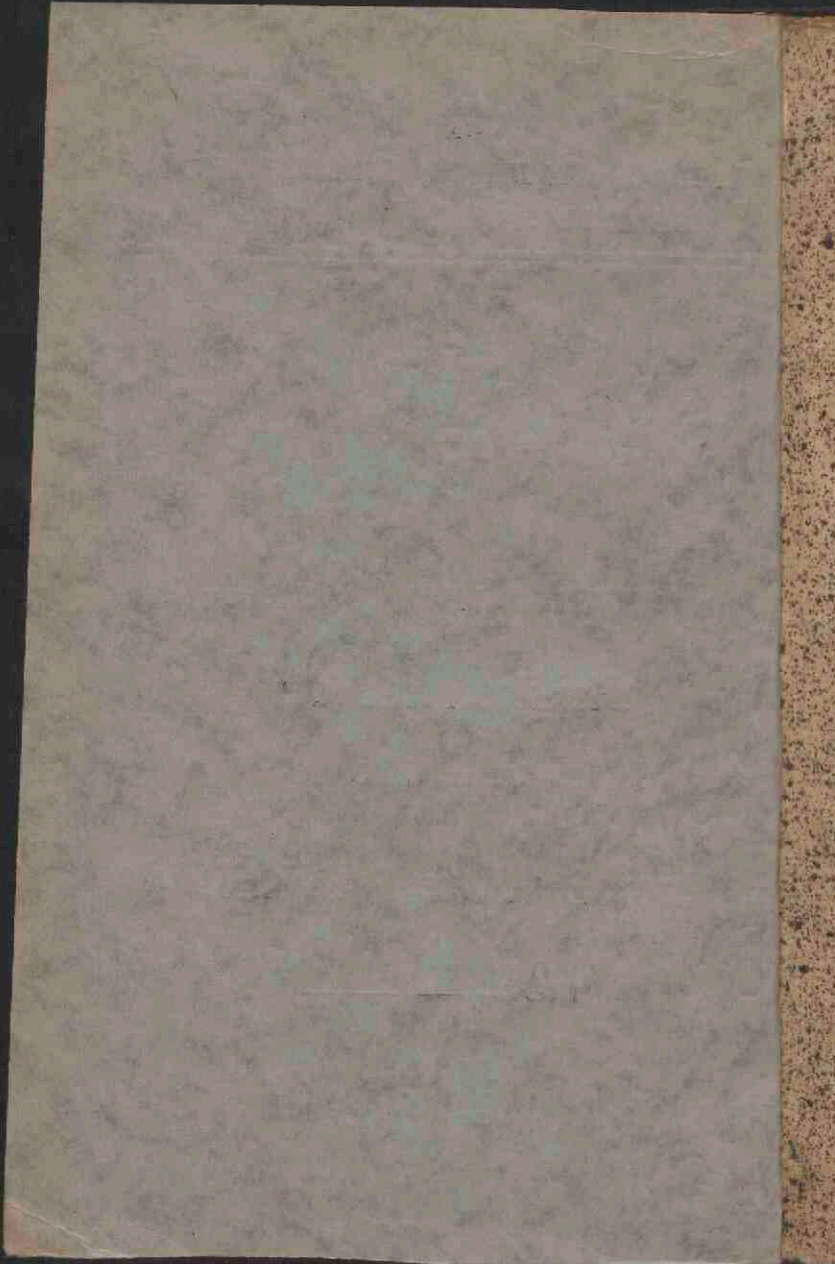
1929

Verzameling tooneel-
stukken uit de

nalatenschap van

Prof. Dr. J. te WINKEL

No. 535

J. Tab Michel

N. 406.

116

J. H. Winkel

DE
ALGERYNSCHE
LANDVOOGD.

DE
ALGERIANISCHE
LANDVOEGD.

DE
ALGERYNSCHE
LANDVOOGD,
TOONEELSPEL
MET ZANG.

GEVOLGD NAAR HET FRANSCHÉ

LE CORSAIRE.

(D. E. G. van
Beaumont)

Te AMSTELDAM, by
J. HELDERS en A. MARS, in de Nes, 1789.

Met Privilegie.

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT.

D 2

ALGERYSON

L A M D V O O D

TOOKER

M E T A N

REVISED

L E G O R S A I R E

TO AMSTERDAM BY
A. M. D. C. L. X. V. IN THE YEAR 1755.

THE END

V O O R B E R I C H T.

Zie hier eene naervolging van het Fransche stuk Le Corfaire. Ik heb hetzelve de Algerynsche Landvoogd genoemd, vermits ik meende dat de stand, waar in Mahamet in dit stuk voorkomt, niet wel over een te brengen was met het denkbeeld dat wy gewoon zyn ons zelve van een' kaper (hoedanig men het woord Corfaire zoude moeten verstaalen) te vormen: want schoon deze, middelen genoeg bezittende, wel een serail zoude kunnen onderhouden, zoude het echter ongerymd zyn hem die magt toe te kennen, die hem, het geheele Fransche stuk door, gegeven word en die hy ook buiten dat serail oefent. Daar en boven heb ik hier door gelegendheid gekregen om aan de reize die Mahamet naar de stad Algiers onderneemt eene andere beweegreden te geeven. In het Fransche stuk wi hy derwaarts gaan, om uit hoofde van een verraad dat tegen hem gesmeed word, den bystand van den Dei te verzoeken. Daar derhalven dit verraad reeds ontdekt was, zoude Mahamet daar tegen eenigzints op zyne hoede hebben kunnen zyn, en het zoude eene groote onvoorzichtigheid van hem geweest zyn, zyn voorneemen om tot sluiting daar van naar Algiers te vertrekken, zo algemeen bekend te maaken, vermits dit natuurlyker wyze de saamgezworenen tot de spoediger uitvoering daar van moest aanzetten; behalven ook dat de ontdekking die Florville op het einde van het derde bedryf van dat verraad doet, meer treffende is wanneer hetzelve nog geheel verborgen is gebleven, dan wanneer hy daar van reeds bewust is, gelyk hy in het Fransche stuk door Mahamet zelve daar

V O O R B E R I C H T

van onderricht word, als deze in het 8ste tooneel van het 2de bedryf tegen hem zegt:

Je suis dans un peril extrême:
On trame contre moi le complot le plus noir.

Ik heb derhalven de oorzaak der reize van Mahamet toegeschreven aan de gewoonte die de Beis of Landvoogden in het Algerysche rijk verpligt jaarlyks naar de hoofdplaats te vertrekken om eene zekere schatting aan den Dei op te brengen (Langier de Tassy, beschryving van het koningryk en de stad Algiers 2de boek 8ste hoofdstuk). Hier doorword de ontdekking van 't verraad, waar van nu voor af geene de minste melding gemaakt word, geheel en al aan Florville toegerekend; zo dat Mahamet zyne redding uit het hem dreigende gevaar alleen aan zynen vriend verschuldigd is en dus in eene nog sterker verpligting jegens hem gesteld word.

Voorts heb ik achter de laatste Aria, die door Zima gezongen word, eenige regels gevoegd die in het Fransche stuk niet gevonden worden; dan daar de onverwachte wederkomst van Mahamet haar zekerlyk verwondering moest baaren, en zy derhalven van de reden daar van en van de edelmoedige daad van Florville behoorde onderricht te worden, het welk in den Slotzang of Finale niet volledig genoeg geschied; kwam het my niet ongeschikt voor het verhaal daar van, in eene vooraf gaande korte tusschenspraak, wat meer duidelyk voor te stellen.

V O O R B E R I C H T.

Indien de bovenstaande veranderingen (waar uit eenige mindere zijn voortgevloeid, waer van ik hier geene melding zal maaken) de goedkeuring van Tooneelkundigen mogen genieten, zal ik myn oogmerk ten vollen bereikt hebben; terwyl ik en dezen en alle beminnaars der dichtkunde verzoeke de begaane mislagen gunstig voorby te zien, voor all de zulken die zy in de Zangstukken ontmoeten, als van welker behandeling groote dichters, die in dat vak arbeiden, zelve meer dan eens de moeielykheid erkend hebben.

E. G. VAN BEAUMONT.

PERSONAADJEN.

MAHAMET, *Landvoogd in eene der zeehavens van het ryk van Algiers.*

FLORVILLE, *een Franschman, slaaf van Mahamet.*

ZIMA, *begunstigde minnaares van Mahamet.*

JULIA, *minnaares van Florville, en slavin van Mahamet onder den naam van Florentine.*

LIZETTE, *kamenier van Julia.*

NARZIT, *opziender van het serail van Mahamet.*

EERSTE SIPIER.

TWEDE SIPIER.

WACHTEN.

Het tooneel verbeeld in de twee eerste bedryven een' der tuinen van Mahamet; aan de eene zyde staat een zomerhuisje op de Oosterfche wyze gebouwd met een balcon, waar op Zima, als zy op het einde van het tweede bedryf op het tooneel komt, verschynt; aan de andere zyde is een salon. In het derde bedryf ziet men de zee en voor dezelve het bosch, waar in schuins over elkanderen twee torens geplaatst zyn waar in de gevangenen bewaard worden, en op dewelken een plat of omgang is, waar op dezen zich kunnen begeeven om lucht te scheppen. By het opengaan van het gordyn zit Florville, in eene pijnzende houding, voor het salon.

DE
ALGERYNSCHE
LANDVOOGD,
TOONEELSPEL.

EERSTE BEDRYF.

EERSTE TOONEEL.

FLORVILLE, *alleen.*

Myn waarde Julia, 'k ben dan van u gefcheiden!
'k Viad van uw byzyn en myn vryheid my beroofd!
Reeds naderende aan 't heil my door uw trouw beloofd,
Zie ik op 't onverwachtst my verr' van u geleiden.
Wie weet of niet uw hart Florville thans vergeet!
Dit denkbeeld baart myn ziel het allergrievendst leed.

R O M A N C E.

Wat finart, ô Julia!
Doet my uw afzyn lyden!
Niets kan myn hart verblyden,
Waar ik myne oogen fla.
Zal 't leed dat my doet kwynen
Dan nimmer zyn verzagt!
'k Zou 't licht niet meer zieu fchynen,
Zo ik aan u niet dacht.

O Hemel! kan 't geschiên,
 Dat zy my word' hergeeven!
 Ik gaf met vreugd myn leven
 Om haar één' dag te zien.
 Door haar zo lang te derven
 Lyd ik de wreedste pyn.
 't Is minder zwaar te sterven,
 Dan verr' van haar te zyn.

Moest ik genoodzaakt zyn een reis my te onderwinden
 Op 't oogenblik dat ik met haar my zou verbinden!
 En moest die tocht voor my zo ongelukkig zyn!
 Met reden mag ik van myn noodlot my beklagen.
 Ik hoopte binnen kort in mynen wensch te slaagen,
 En word in dit gewest slaaf van een' Algeryn.
 My word door Mahamet, 't is waar, veel gunst bewezen,
 Hy schenkt my alles en verligt myn slaverny
 Door zyne vriendschap; doch dit kan my niet genee zen
 Van al de smarten die ik om haar afzyn ly.
 Zyn mildheid kan my nooit een waar genoege geeven!
 Daar toe word Julia te sterk van my bemind.
 Veel liever wilde ik thans met haar behoefteg leeven
 Oprechte liefde word door schatten niet verblind.

TWEEDE TOONEEL.

FLORVILLE, NARZIT.

NARZIT.

Een kaaper, hier zo straks van Tunis aangekomen,
 Brengt dezen brief voor u.

D E R

DERDE TOONEEL.

FLORVILLE, *alleen.*

o Hemel! wat geluk!

Myn hoop word my dan niet ten eenemaal benomen,
 En 't zien van haare hand vermindert reeds myn' druk.

*(den brief openende.)**(schreven!*

Hoe! reeds drie maanden fints zy heeft dien brief ge-
 Door welk een ongeluk word die zo laat besteld?

(Hy leest.)

„ Waarde Florville! het toeval 't welk u verplichtte my
 „ te verlaaten in het tydftip, waar in wy meenden ons hu-
 „ welyk te voltrekken, is voor my van een ongelukkig ge-
 „ volg geweest. Myn voogd, die onze vereeniging steeds
 „ met regenzin zag, heeft getracht van uw afwezen ge-
 „ bruik te maaken en alles in 't werk gesteld om myn hart
 „ van u te verwyderen; doch zulks door zyne redenen
 „ niet kunnende verkrygen, heeft hy my de ongehoordste
 „ behandelingen aangedaan. Dan eindelyk is myn lot ver-
 „ anderd; nadien ik door zyne onverwachte dood volko-
 „ men meesteresse van myzelve gelaaten ben. Ik heb van
 „ myne vryheid gebruik gemaakt om naar u te verneemen;
 „ doch langen tyd te vergeefs alle vlyt aangewend heb-
 „ bende om uw verblyf te ontdekken, ben ik eindelyk
 „ gewaar geworden, dat het schip waar mede gy vertrok-
 „ ken zyt, genomen en in Tunis opgebracht is, alwaar
 „ sy tot slaaf zyt gemaakt.

12 DE ALGERYNSCHE LANDVOOGD,

In Tunis! wie toch heeft haar dit bericht gegeven?
Maar laat my verder zien wat ze in den brief my meld.

(Hy leest.)

„ Ik vlieg om my naar u te begeeven; het geen ik be-
„ zit is, zo wel als uwe inkomsten, gering; doch zo het
„ niet kan toereiken om uwe boeijen te verbreeken, zal
„ ik ten minsten die te saamen met u draagen, nadien het
„ zelfde lot ons beiden moet wedervaaren, en gy daar
„ door een blyk zult ontfangen van de oprechte liefde
„ van uwe

JULIA.

Helaas! ik beef wanneer ik inzie de gevaren
Waar in zy zich begeeft, terwyl zy vruchtloos tracht
My weér te vinden. Ach! waar 't slechts in myne magt
Om door myn' bystand haar voor onheil te bewaaren.

A R I A.

Wreeddaartig lot, om welke reden
Hebt gy my hier gebragt?
Myn ziel gebukt voor uwe magt,
Wrd steeds door nieuwen ramp bestreden.
'k Wierd door een zachte hoop gevleid,

• Julia, myn eenigst zielsverlangen.
Door dezen brief van u te ontfangen
Scheen my een beter lot bereid.
'k Vind my bedrogen,
Myn hoop vervlogen,
En ben door ydle vreugd misleid.

VIER.

VIERDE TOONEEL.

FLORVILLE, MAHAMET, *geduurende de voorgaan-*
de Aria op het tooneel gekomen zynde zonder
door Florville gezien te worden.

D U O.

FLORVILLE.

Ik Bid u, Hemel, keer
Den ramp van myn beminde!
Geef, op dat ik haar vinde,
My myne vryheid weér!

MAHAMET, *ter zyde.*
Wel aan, dat hy gelukkig zy!
(tegen Florville.)

Florville! ik maak u vry.

FLORVILLE.

O Hemel! kan het mooglyk wezen!

MAHAMET.

Keer weér tot haar voor wie gy blaakt:
Laat dit geluk uw zinnen freelen.
Myn ziel zal deelen

In alles wat uw heil volmaakt.

TE SAAMEN.

Ach! wat verblyden!

Ik zie my }
Gy ziet u } van druk bevryden,

Daar uwe }
Daar myne } hand { myn }
 } } uw } boeijen slaakt.

14 DE ALGERYNSCHE LANDVOOGD,

MAHAMET.

o Ja; Florville, 'k schenk aan u de vryheid; ga,
Begeef op 't spoedigst u naar uwe Julia;
Op dat ge in haar bezit volkomen rust moogt vinden.
Al myn verlangen strekt om aan u welte doen.
De vriendschap blyve ons aan elkanderen verbinden!
Dit is de prys dien ik begeer voor uw rantsoen.

FLORVILLE.

Weldaadig vriend, zo lang ik op deze aard' zal wezen,
Blyft myne erkentenis u dankbaar toegewyd.

MAHAMET.

Ik ken uw hart en weet dat gy bescheiden zyt,
Derhalven zal ik thans in 't myne u ook doen leezen.
Zo gy fomwylen my zwaarmoedig hebt gezien,
Zo dat ik meenigmaal uw byzyn schein te ontvlén;
De liefde alleen, myn vriend, was oorzaak dier ontroering.
Thans is hier een slavin, die, hoe 'k my moog' beraén,
Het my onmooglyk maakt myn drift te wederstaan:
Ik min haar; ja, Florville, ik min haar met vervoering.
Haar naam is Florentine en uit een Fransch geslacht
Gesproten, is ze onlangs aan deze kust gebragt.
Wat heilryk lot zo 'k my van haar kon doen beminnen!

FLORVILLE.

Hoe! stelt gy Zima dan geheel uit uwe zinnen,
Wier tederheid u schenkt all' wat uw ziel begeert?

MAHAMET.

'k Schaam my myne outrouw; maar de liefde kent geen
Geen

Geen drift, hoe sterk die zy, kan by de myne haalen:
 Ik voel myns ondanks dat haar kracht my overheert.
 Schoon Zima my nog houd geboeid aan vriendschaps banden
 En myne ziel voor haar de zuiverste achting voed; (den
 De schoone Florentine ontsteekt in my een' gloed
 Dien ik niet dooven kan, hy is te fel aan 't branden;
 Doch kan niet duurzaam zyn: want hy is al te sterk.
 Dies zal ik met den tyd tot Zima wederkeeren;
 Zy zal dan als voorheen weér in myn hart regeeren.
 Intuschen draag ik zorg dat zy thans niets bemerk'.

FLORVILLE.

Tot welk een droefheid zal haar uw verkoeling strekken.
 Gy kunt onmogelyk die lang voor haar bedekken.
 Hoe dikwyls hebt gy haar beloofd dat ze onverdeeld
 Uw hart bezitten zou? haar met die hoop gesireeld?
 Toen gy haar zeide: 'k vind, sints u myne oogen zagen,
 Geene andre schoonheid die myn zinnen kan behaagen.

MAHAMET.

In dien tyd had ik nooit een Fransche vrouw gezien.
 In haar vereent zich all' wat iemand kan verrukken:
 Elk een moet, eer hy't weet, voor haar vermogen bukken:
 Geen stervling die de kracht daarvan kan weêrstand biên.
 Een zeker iets, waar ik geen' naam aan weet te geeven,
 En dat men vruchtloos in een' andren landaart tracht
 Te vinden, boeit de ziel, schenkt aan de liefde 't leven;
 De inneemendheid, naar 't schynt, is door haar uitgedacht.
 Maar 'k hoor dat zy zo ras niet minnen als behaagen;

Mien

16 DE ALGERYNSCHE LANDVOOGD,

Men moet veel moeite doen om haar genegenheên
Te winnen: zeg my eens hoe ik my moet gedraagen
En op wat wyze ik haar het best kan overreên.

FLORVILLE.

Tracht door oplettendheid in haare gunst te raaken;
Verberg de hoop dat gy haar ligt verwinnen zult;
In all' wat zy begeert zy straks haar wensch vervuld;
Laat ze u steeds ieverig naar haar bezit zien haaken.
Doch als haar uw gelaat al 't vuur der liefde toont,
Moet geen onvoeglyk woord aan uwen mond ontglippen,
Zie toe dat gy haar nooit door uwe reden hoont:
De drift zy in uw oog en de achting op uw lippen,

A R I A.

FLORVILLE.

In 't minnen moet men met beleid
Zich by een Fransche vrouw gedraagen;
Men kan haar 't allermeest behaagen
Door zorg en tedre oplettenheid,
En als men op die wyz' mag slaagen,
Is'er geen zege die meer vleit.

Zo trotsch van hart als zagt van zinnen,
Veracht ze een' die haar wetten geeft;
De dwang, waar van ze een afkeer heeft,
Zal nooit haar siere ziel verwinnen.
Maar als men zich wil doen beminnen,
Moet men zich zelve met beleid
Omtrent een Fransche vrouw gedraagen;
Men kan. enz.

Na een' zagten tegenstand ,
 Gevoelt haar ziel het minvermogen ;
 Liefde krygt dan de overhand ;
 't Hart ontvlamt en word bewogen.
 En daar ze allen trots verbant ,
 Zegt u de ontroering van haare oogen :
 In 't minnen enz.

MAHAMET.

(gebied
 Zoude ik haar dwingen! neen: schoon in het Turksch
 Zulk een gewoonte heerscht, my kan zy niet vernoegen.
 Dat een flavin zich hier naar mynen wil moet voegen
 Mishaagt my, zo 'k myn' wensch alleen door magt geniet.
 'k Wil niet dat Florentine ooit myn gezag zal vreezen ;
 'k Wil haar aan liefde, niet aan dwang verschuldigd wezen ;
 Den weg my baanen tot haar hart door myn gedrag.

FLORVILLE.

Door die gevoelens zult gy haar het meest bekooren.

MAHAMET.

Schoon wel myn vriendschap iets, naar 't schynt, op haar
 vermag, (hooren.
 Schuwt zy nochtans myn oog en doet geen woord my

FLORVILLE.

Wat meerder aandrang is in dat geval niet kwaad.
 't Ontmoeten van uw oog zou zy mischien niet myden
 Zo ze onverschillig was ; zy zal niet straks belyden
 All' wat haar hart gevoelt: een vrouw zoekt in dien staat
 Twee zaaken zeer geschikt tot streeling haarer zinnen:

B

Zy

18 DE ALGERYNSCHE LANDVOOGD,

Zy wil voor eerst den roem van tegenstand te biën;
Vervolgens het vermaak van zich te zien verwinnen.

MAHAMET.

'k Versta u; de aanval moet wat sterker door my geschiën,

FLORVILLE.

't Is, tusfchen ons gezegd, iets dat ik u zou raaden.

Somwylen mag men wel wat onderneemend zyn.

Een weinig stoutheid, mits men voor den minsten fchyn

Van ongevoeglykheid zich wachte, zal niet fchaaden.

Men moet, dit is de zaak, in alles wat men doet

Door tedre aandoenlykheid het vrouwelyk gemoed

Ontroeren; zich vol vuur en teffens kiesch gedraagen.

Zie daar het gantsch geheim om wel by haar te slaagen.

MAHAMET.

My komt iets in den zin: eer ge u van hier begeeft,

Kan my uw doorzicht in die zaak tot nut verftrekken.

Gy zult ons faamen zien: zie of gy kunt ontdekken

Dat myne liefde reeds haar hart getroffen heeft.

Misfchien zal zy met u min achterhoudend wezen;

Sla alles gade en spreek haar in myn voordeel aan.

Dewyl gy elders mint, behoef ik niet te vreezen

Dat iets u hindren zal in my ten dienst te staan.

Wees nochtans op uw hoede, ik wil u niets verzwigen:

Breng u niet in gevaar als gy haar fchoonheid ziet.

Laat die op uw gemoed nooit de overhand verkrygen.

In zulke omftandigheën kent gy myne inborst niet.

A R I A,

MAHAMET.

De vriendschap doet myn harte blaaken,

Zy streelt myn zagt en teer gemoed.

De stille rust der vreed te smaaken,

Is voor myn ziel het hoogste goed.

Maar als ik my zie wederstreeven,

Moet ieder voor myn woede beeven.

't Vuur word ontfloken;

Myn bloed begint te kookken;

Niets kan myn drift weerslaan.

Al wie my durst trotzeeren,

My in myn min braveeren;

Blaast myne wraakzucht aan.

In vriendschap ben ik teer, aandoenlyk,

In minnenyd ben ik verwoed en onverzoenlyk,

Ja; als ik my zie wederstreeven,

Moet ieder. *enz.*

FLORVILLE.

Wees niet beducht voor my, gy kunt my vry vertrouwen.

Wie zo gelukkig is dat Julia hem mint,

Loopt nimmermeer gevaar door anderen te aanschouwen.

MAHAMET.

'k Denk dat de vriendschap ook te sterk ons saam' verbind,

Dan dat ge in alles niet haar heilig recht zoud eeren.

'k Ga thans naar Florentine en zal straks herwaarts keeren.

Wanneer ik dan met haar op deze plaats verschyn,

Verzoek ik u dat gy hier insgelyks wilt zyn,

20 DE ALGERYNSCHE LANDVOOGD,

Om my te helpen in myn' wensch haar voor te draagen.

FLORVILLE.

'k Ben u te veel verplicht om iets, in wat geval
't Ook zy, u af te slaan: ik ga slechts even vraagen,
Of 'er in 't kort een schip zeilvaardig wezen zal.

VYFDE TOONEEL.

MAHAMET, NARZIT, *die op het einde van
het voorige tooneel is ingekomen.*

NARZIT.

Die Franschman zal weér naar zyn vaderland vertrek-
Gy hebt de vryheid hem zo gunstig toegestaan. (ken,
Ach! dat ge uw goedheid ook tot my thans uit woud strek-
En my vergunnen om met hem van hier te gaan. (ken.

MAHAMET.

Gy my verlaaten! wat mag u daar toe bewegen?
Verklaar me om welke reên gy dat verzoek my doet.

NARZIT.

Zo ik u ongeveinsd de waarheid zeggen moet,
De post, dien ik bekleed, staat my geweldig tegen:
Dies wenschte ik dat ik myn ontslag daar van ontfing.
'k Wou gaarne een reisje doen, my zelven wat verluchten.
Gy zyt verliefd, dat spelt my vry wat ongenuchten:
't Bewaaken van 't serail is een verdrietig ding.
Men zal op Florentine en Zima moeten letten,
Wier onderlinge haat zo hartlyk wezen zal,
Dat zy, hoe waakzaam men moog' zyn in dit geval,

In staat zyn om het all' in rep en roer te zetten.
 Die zaak bevalt my niet; 'k vrees het gevolg daar van.
 Twee vrouwen die elkaër een minnaars hart betwisten,
 Zyn twee leeuwinnen die geen mensch regeeren kan.
 Ook brengt haar tweedragt meer gemoederen aan 't gisten,
 Naar maate een ieder de eene of andre is toegedaan.
 Dies zal 'er menig een weër naar de torens gaan;
 Waarvan de wacht aan twee rampzaalge renegaaten
 Bevolen is, die nooit elkaër met vrede laten.
 Doch 't geen my 't allermeest brengt in verlegenheid,
 Is dat ik altyd moet by Florentine aanschouwen
 Een aartig kameniertje, een allerlieffte meid;
 Maar diemy drommels plaagt en telkens praatvan trouwen.
 'k Geloof in waarheid dat zy ernstig my bemint.
 Schoon ik haar weigren moet, wilde ik voor 't lieve kind,
 Indien 't my mooglyk was, de reden wel verzwynen.
 Zy denkt, naar ik bemerk, my tot haar' man te krygen;
 Doch 't is haar onbekend dat een barbaarsche wet
 Den armen turkschen knecht het huwelyk belet.
 Daar is zy.

MAHAMET.

'k Maak u vry; gy kunt uw' wensch genieten.

ZESDE TOONEEL.

MAHAMET, NARZIT, LIZETTE.

MAHAMET.

Myn engel, wees gegroet! al't geen waar ik naar haak

Is dat ik uw meestersse en u gelukkig maak';
 Op dat u nimmer iets mooge op dees plaats verdrieten.
 'k Wil dat men Florentine op haaren wenk bedien'.
 Kan ik thans by haar gaan?

LIZETTE.

So gy zulks moogt verkiezen,
 & Ja; myn heer.

MAHAMET.

'k Wil dan geen oogenblik verliezen,
 Daar ik 't hee!al vergeet wanneer ik haar mag zien.

ZEVENDE TOONEEL.

LIZETTE, NARZIT.

LIZETTE.

Men kan zich waarlyk hier niet van zyn lot beklagen.
 Ik meende dat een Turk een vreeslyk schepzel was;
 Doch hem te yreezen komt, naar 'k zien kan, niet te pass
 Dit land bevalt my wel; nooit sleet ik beter dagen,
 Wyl ik thans alles heb wat iemand wenschen kan.
 'k Vind Mahamet een braaf en allervriendlykst man,
 Die myn meestersse schenkt wat zy ook moog' begeeren.
 En 't spreekwoord zegt: gelyk de meester is de knecht.
 Hy handelt wel met haar, gy leeft met my niet slecht.
 Zo dat ik niet verlang naar Frankryk weêr te keeren.

NARZIT.

Naar allen schyn hebt gy dan niemand daar bemind.

LIZETTE.

Och! neen; ik heb nog nooit myn hoofd daar mee' gebro-

(ken.

Ver-

Verliefd te zyn, zeide ik, is dwaasheid; maar 'k bevind
Dat ik ter dier tyd wat voorbaarig heb gesproken.

'k Zie dat men niets, zo lang men leeft, verzeggen moet,
Veeltyds moet, eermen daar op denkt, de reden wyken;
De liefde schynt ons dan vermaakelyk en zoet.

Dunkt u dat ook zo niet?

NARZIT.

Och! ik en my 's gelyken
Zyn in die zaaken juist niet al te zeer verlicht.

Doch gy zyt al te schoon dan dat gy op uw jaaren
Niet minnen zoud.

LIZETTE, *ter zyde.*

'k Geloof dat hy zich wil verklaren.

(*Tegen Narzit.*)

In ernst, ik bid u dat gy my eens onderricht.

Is 't minnen een vermaak, of zou het zotheid wezen?

Ik wilde in 't eind daar van de waarheid wel verstaan.

Somwyleu word het als iets aangenaams geprezen,

En dan gaat elk 'er weér geweldig tegen aan.

Ik laat de zaak aan u.

NARZIT.

Wat zal ik daar van zeggen?...

't Is waarlyk iets waar op ik u niet dienen kan.

'k Ben buiten staat om dat behoorlyk uit te leggen.

LIZETTE.

Men heeft nochtans altyd daar eenig denkbeeld van.

(*ter zyde.*)

Hy is wat bloô, 'k dien van myn' kant wat by te komen.

NARZIT, *ter zyde.*

Zy tergt my weêr: het fchynt dat zy heeft voorgenomen
Om niet te rusten zo 'k haar alles niet ontdek.

Hoe drommel red ik my het best uit dat gesprek?

(*tegen Lizette.*)

't Beminnen is 't niet all', men moet daar by behaagen.

LIZETTE.

Al wie oprecht bemint heeft hoop om wel te slaagen;
Doch gy begrypt wel dat men nimmer met fatzoen
Een meisje vergen kan om d'eersten stap te doen.

NARZIT.

'k Zal openhartig u de waarheid dan ontleeden.

'k Ben van gedachten om in 't kort op reis te gaan:

Ik heb reeds myn ontslag en denk in dienst te treden

By iemand die van daag of morgen hier van daan

Vertrekt: daar is hy zelf.

A G T S T E T O O N N E E L.

LIZETTE, NARZIT, FLORVILLE.

FLORVILLE.

Hoe! wat komt my te vooren?

Lizette!

LIZETTE.

Hoe! zyt gy 't, myn heer Florville?

FLORVILLE.

Waar

Is myne Julia?

LIZETTE.

Ze is hier: ik ben met haar

Op reis gegaan om u in Tunis op te spooren;
 Doch ruim een maand geleên zyn we in dit land gebragt.
 Op dat men echter van haar oogmerk niets zou weten,
 Heeft zy, sints al dien tyd, zorgvuldig haar geslacht
 Verborg en zy laat zich Florentine heeten.

FLORVILLE.

(schrik.

Wat zegt ge? ik beef! myn hart gevoelt een' doodschien
 Die naam klinkt my gelyk een donderslag in de ooren.
 Ze is dan voor Mahamet! zo in het oogenblik
 Deed by my zulks verstaan: ik ben gewis verloren.

LIZETTE.

Bezadig u, myn heer! stel u niet hooploos aan.

NARZIT.

Waar toe die sterke drift? wat heeft men u misdaan?

F I N A L E.

FLORVILLE.

Wat moet ik hooren!

Helaas! ik ben verloren

En alles slaat myn hoop ter neer!

LIZETTE, NARZIT.

Wees toch bedaard.

FLORVILLE.

'k Ontzie niets meer.

LIZETTE, NARZIT.

Cy moet uw drift betoomen:

Bedwing u toch, myn heer.

FLOR-

26 DE ALGERYNSCHE LANDVOOGD,

FLORVILLE.

Ach! wat heb ik vernomen!

Neen, neen; 'k ontzie niets meer.

LIZETTE, NARZIT.

Myn waarde meester, 'k bid, bedaar.

Denk dat Mahamet kan komen.

FLORVILLE, *by zich zelve.*

Bedwingen we ons in dit gevaar

Om geen erger leed te schroomen.

LIZETTE, NARZIT.

Bedwing u toch: want hy is daar.

NEGEND E TOONEEL.

DE VOORIGEN, MAHAMET, JULIA.

MAHAMET.

o Schoone Florentine!

Verban uw zielsverdriet.

Dat alles u hier diene!

Regeer in dit gebied.

LIZETTE, *ter zyde*

JULIA.

tegen Julia.

Ja; 't is uw minnaar dien gy ziet,

Maar laat daar van toch niets be-
merken:

Want gy zoud zyn' val bewerken. Helaas! helaas!

Ach! verraad u zelve niet.

Verraaden wy ons niet.

MAHAMET, *tegen Julia.*

Zie hier een' landgenoot.

Dat de vriend van hem te vinden

Thans uw geluk vergroot!

(Tegen Florville.) FLORVILLE, *ter zyde.*

En gy, o waardste myner vrienden!

Daar gy het uur geboren ziet

Waar op gy kunt myn heil bewer-
ken,

Ach! wat verdriet!

Vergeet thans uw belofte niet. *Helaas! verraaden wy ons niet.*

MAHAMET. JULIA, FLOR-NARZIT *ter zyde,*
VILLE, *ter zyde. tegen Florville.*

Daar gy het uur gebo-
ren ziet. *enz.*

Ach! wat ver-
driet!

Tracht tot uw eigen
nut te werken.

LIZETTE.

Spreek voor u zelv';
maar laat niets mer-

Ja; 't is uw minnaar *Helaas! verraaden wy*
dien gy ziet; *enz.* ons niet!

ken.

Verraad u niet.

FLORVILLE, *tegen Julia.*

Aanschouw, o Florentine!

Hem die u mint en acht.

Dat hem de liefde diene

In 't heil dat hy verwacht.

JULIA.

Alreeds ziet Florentine

Haar leed door 't lot verzagt.

Dat dit haar verder diene,

Zo word uw wensch volbragt.

MAHAMET.

Zy doet zich in myn voordeel hooren.

Hoe kan dit myn ziel bekooren!

Gy hoort wel wat zy van my zegt.

FLORVILLE, *ter zyde tegen Lizette.*

Is 't wel van my dat zy dat zegt?

Ik begryp dat nog niet recht.

28 DE ALGERYNSCHE LANDVOOGD,

LIZETTE, *ter zyde tegen Florville.*

NARZIT, *tegen Mahamet.*

Ja; 't is van u dat zy dat zegt. 't Is wis van u dat zy dat zegt.

MAHAMET, JULIA, FLORVILLE, *ter zyde tegen Florville.* LIZETTE, NARZIT, *ter zyde tegen Florville.*

Ga voort en tracht haar te overreedn.

Ga voort, stel hem te vreden.

Gy zet de zaak geen nadruk by.

Helaas!

Zeg haar, dat zy word aangebeden.

Wat oogenblik

voor my!

Dat haar hart te vreden zy.

Vollhard in uwe veinzery!

FLORVILLE, *voor Julia nederknielende en haare hand neemende.*

Ik zweer voor hem dien gy hier ziet,

Dat hy zyn trouw nooit zal verbreeken.

MAHAMET, *Florville doende opstaan.*

Mer uw verlof; gy doet daar ier

Waar ik my wel bekwaam toe reken.

MAHAMET. JULIA, FLORVILLE, *ter zyde.* LIZETTE, NARZIT, *ter zyde tegen Julia en Florville.*

't Is tyd om zelf te spreken, Ik moet en durf niet spreken. Bedwing u toch in 't spreken.

Op dat ik myn wensch geniet? Wat verdriet! Ach! wat verdriet! Ach! verraad u zelve niet.

MAHAMET, *tegen Julia.*

'k Zweer dat nooit iets den liefdegloed

Zal in uw minnaars hart verdooven.

Ontfang aan uwe kniën den eed dien hy thans doet.

T I E N

TOONEELSPEL. 29
TIENDE TOONEEL.

DE VOORIGEN, ZIMA.

ZIMA.

Wat durst gy haar belooven?

Staat u deze ontrouw vry?

Wat deed ik u, om my uw hart te ontrooven?

Verrader, antwoord my.

ALLEN behalven Zima.

Wat razerny!

MAHAMET, tegen Julia.

Kom; laten we ons van hier begeeven;

De minnenyd maakt haar verwoed.

Maar 'k zal hier die u wil doen beeven,

Wel toonen dat ze u eeren moet.

Mahamet vertrekt met Julia.

ZIMA.

Wat moet ik hooren!

Helaas! ik ben verloren

En alles slaat myn hoop ter neer.

LIZETTE, FLORVILLE, NARZIT.

Wees toch bedaard.

ZIMA.

'k Ontzie niets meer.

LIZETTE, FLORVILLE, NARZIT.

Keer tot u zelve weer.

ZIMA.

Op dien barbaar en haar die hy bemint!

Zal ik my daadlyk wraak verschaffen.

FLORVILLE, ter zyde.

Acht! welk een ramp, zo ze iets zich onderwind!

Cre-

(tegen Zima.)

Besluit nog niet om hen te straffen.

LIZETTE, FLORVILLE, NARZIT.

Hoor toch naar ons eer ge iets begint.

FLORVILLE.

Tracht uw drift te wederstreeven,

Door onze hulp word gy gered.

Dat men my de slavin doe geeven

En haar ontroove aan Mahamet.

ZIMA.

LIZETTE, FLORVILLE,
LE, NARZIT.Welk een hoop doet my her-
leeven!

Hoe! bied gy my uw'bystand aan! Laat alles op ons staan.

Ik zal u de slavin doen geeven;

Maar kan ik zeker op u gaan? Ja; gy kunt zeker gaan.

ZIMA.

Men kan hier alles hooren;

Begeeven we ons dan hier van daan.

Dat men ons niet kom' flooren

Als we ons te saam' beraen.

ALLEN te saamen.

Daar is nog niets verloren.

Wat vreugd word myne ziel gewaar!

Ik voel de vreugd herboren

En vrees thans geen gevaar.

Daar is nog niets verloren,

De liefde werkt met ons te gaer.

Einde van het Eerste Bedryf.

T O O N E E L S P E L. 31
T W E E D E B E D R Y F.
E E R S T E T O O N E E L.

ZIMA, *alleen.*

R E C I T A T I V O.

Welk een verwarde drift ontroert thans myn gemoed?
Ik voel dat liefde en spyt myns ondanks my bestyden,
ô Mahamet! daar gy myn ziel zo veel doet lyden,
Kan 't wezen dat ik nog voor u die liefde voed!

A R I A.

Keer toch weêr, verligt myn smart:

'k Min u altyd even teder.

Keer tot uwe Zima weder.

Gy regeert steeds in haar hart.

Maar zo hy my veracht en zich niet laat verwinnen,

Dat alle zucht voor hem verdwyn!

't Is niets zich niet te zien beminnen;

Maar 't is een hoon niet meer bemind te zyn.

Helaas! na 't geen hy heeft misdreven,

Blyft myne ziel hem nog getrouw:

Een oogenblik van waar berouw,

En alles is hem weêr vergeeven.

Maar zo hy my *enz.*

Ik moet in deze zaak te werk gaan met beleid,

Om des te zekerder myn onheil af te wenden:

Voor al is 't nodig haar, wier tegenwoordigheid

My 't meest in myn ontwerp zou hindren, weg te zenden.

Beginnen wy daar mee.

T W E E.

T W E E D E T O O N E E L.

ZIMA, FLORVILLE.

FLORVILLE.

Mag ik in 't eind, mevrouw,
My vleijen dat ik zal myn leed te boven komen?

ZIMA.

Het schikt zich alles wel; in 't kort ziet gy uw' rouw
Verzagten; doch er moet een aanslag ondernomen
Waar toe 't geluk u dient: ik heb zo straks ontdekt
Dat Mahamet nog eer dan gy van hier vertrekt;
Vermits hy in Algiers de schatting gaat betaalen
Die jaarlyksch aan den Dei moet worden opgebragt.
Neem dezen tyd dan waar om Julia zyn magt
Te ontrukken; wyl hy dus u niet kan achterhaalen.

FLORVILLE.

Kan ik tot dat bedrog besluiten?

ZIMA.

In de daad

Ik vind uw kieschheid vreemd: hoe! aarzelt ge in den staat
Waar in gy u bevind? gy moet straks vaardig wezen
Om, daar ik u thans help, ook my ten dienst te staan;
Of ik beveel 't geen my betreft, een' ander' aan;
Maar denk dan wat gevaar daar door u staat te vreezen.

FLORVILLE.

o Hemel! neen, mevrouw; wat gy me ook moogt gebieden,
't Word

't Word alles straks door my volbragt, 'k zal niets ontzien.
Wat wilt gy?

ZIMA.

Dat gy voort aan Julia zult schryven;
Wyl zy van myn ontwerp niet moet onkundig blyven.
'k Zal zorgen dat zy worde op deeze plaats gebragt,
Zo dra als Mahamet van hier zal zyn geweken.
Daar ligt een fchip gereed, waar meé gy dezen nacht,
Wanneer hy weg zal zyn, térftond in zee kunt steeken.
Verzuim als dan geen' tyd, ga straks met haar aan boord
Van 't vaarttuig en vertrekt aldus uit dezen oord.
'k Zal ondertusfchen nu my naar 't ferail begeeven
En all' wat nodig is bereiden tot uw vlucht.
Let gy op Mahamet en kies of gy de vrucht (ven
Wilt plukken van myn hulp of voor myn wraakzucht bee-

D E R D E T O O N E E L.

FLORVILLE, LIZETTE.

LIZETTE.

W el nu, myn heer, zyt gy te vreden? naar ik hoor,
Hebt gy ten tweedemaal met Julia gesproken.

FLORVILLE.

Wat baat zulk een gefprek? daar Mahamet my door
Zyn tegenwoordigheid van 't voorrecht heeft verftoken
Om iets te zeggen; doch gy kunt in dit geval
My dienst doen door in ftilte een' brief aan haar te geeven,
C Waar

34 DE ALGERYNSCHE LANDVOOGD,

Waar in ik all' wat zy moet doen haar melden zal.
Wacht my op deeze plaats tot ik dien heb geschreven.
Ik zal op 't oogenblik hier wederkomen.

LIZETTE.

Ik

Zal zorgen dat zich 't all' naar uw verlangen schikk'.

VIERDE TOONEEL.

LIZETTE, *alleen.*

Hoe teder mint hy haar! maar waar mag Narzit steeken?
't Schynt dat hy my ontvlucht en dat is juist het geen
My raazend maakt; zulk een gedrag is ongemeen.
Wat ik ook zeg, hy wil my nooit van trouwen spreken.
't Is onverdraagelyk. Verbeeld zich deze smaak
Dat hem een meisje als ik daarom moet komen vraagen?
Neen, meester deugeniet; ik vind u naar myn' smaak
En wil, hoe 't ga, dat gy my liefde toe zult draagen.
Zo niet... ik troost my weer: het trouwen is wel goed
En 't moet vermaaklyk zyn wanneer men is verbonden;
Het is een tydverdryf dat zoet is uitgevonden;
Doch dat my niet bevalt zo 'k daarom zuchten moet.
Zo 'k om de min de vreugd moet uit myn hart verdryven,
Bedank ik voor de klucht en wil liefst vrolyk blyven.

R O M A N C E.

Men dringt altyd te spoedig aan
Om in het huwlyk zich te waagen.

't Is een woord,

't Is een woord,

't Is een woord dat kan behaagen,

Maar die te driftig voort wil gaan

Blyft verlegen staan.

En zegt bedrukt en heel verflagen:

Ach! had ik nooit de zaak gedaan.

Het woord doet ons de zaak bestaan,

Waar van we ons meenigmaal beklaagen.

Door het woord,

Door het woord,

Door het woord zien we ons belaaen.

Zy die haare eer wil gadeslaan

Treed voorzichtig aan.

Men moet om reden nooit het waagen,

Dat men de zaak voor 't woord laat gaan.

Maar als men zich eerst heeft beraen

En wel in zyne keur mag slaagen;

Doet het woord,

Doet het woord,

Doet het woord de blydschap daagen.

't Hart kan zyn vreugd niet wederstaan

En zegt, wei voldaan:

Hoe my het woord ook moog' behaagen,

De zaak staat my nog beter aan.

VYFDE TOONEEL.

LIZETTE, NARZIT.

NARZIT,

Wat roert ge uw mondje schoon!

LIZETTE.

't Is om dat niets my kweilt.

36 DE ALGERYNSCHE LANDVOOGD,

Maar zeg my eens waar gy zo lang toch zyt gebleven.

NARZIT.

Ik heb den last volvoerd door Zima my gegeven,
En op een schip voor elk van ons een plaats besteld.

LIZETTE.

't Gaat alles, naar my dunkt, tot nog toe naar genoegen.

NARZIT.

Indien maar Julia zich meé by ons wil voegen.

LIZETTE.

Gewis zal zy dat doen: 't voornaamste is toe te zien
Dat niemand ons ontdekke als wy dit land verlaaten;
Doch ik geloof dat zulks gemaklyk kan geschiên.
Kom; laaten wy nu eens wat van ons zelve praaten.

NARZIT.

(*ter zyde.*)

(*tegen Lizette.*)

Daar hebje 't liedje weér... Wel nu; wat zal het zyn?

LIZETTE.

Elk land heeft zyn gebruik; doch ieder moet, naar myn
Gedachten, een gewoonte in Frankryk prettig vinden;
Die ik u zeggen zal: 't word daar zo overlegd,
Wanneer de meester en meesteresfe zich verbinden,
Dat dan de kamenier te beurt valt aan den knecht.
Zeg; hoe bevalt u dit? gy moet me eens openbaaren
Wat uw gedachten zyn: vind gy die schikking goed?

NARZIT.

'k Geloof dat zy gantsch niet onaartig wezen moet
In Frankryk; maar by ons... zo ik 't u moet verklaaren.

D U O .

NARZIT.

Zo ons de trouw te saam' verbond
Zoud gy u ras daar van beklagen.

LIZETTE.

Zo ik uw liefde oprecht bevond,
Waarom zoud gy my dan mishagen?

NARZIT.

Gy hebt een minnelyk gelaat.

LIZETTE.

Gy hebt veel goedheid in de daad. 1

NARZIT.

Een vriendlyk oog, volmaakte en poezle leden,
Een lieve mond, zeer wel befmeden,
Wangetjes als incarnaat.

LIZETTE.

Gy hebt veel goedheid in de daad.

NARZIT.

Maar zo ik u moet openbaaren..

LIZETTE.

Wel nu; wat moet gy openbaaren?

NARZIT.

't Is.. 't Is..

LIZETTE.

Wel nu; wat dan?

Waarom wilt gy dat niet verklaaren?

NARZIT.

't Is juist wat ik niet kan verklaaren.

C 3

NAR.

NARZIT.

LIZETTE.

Ach! houd toch op ommeerte Maer antwoord my dan op myn
vraagen.

Ik kan u waarlyk nooit behaagen. Waarom kunt gy my niet behaa-
gen?

Dat 's all' wat ik u zeggen kan. Zeg my daar toch de reden van.

LIZETTE.

Gy zyt te nedrig, dat 's gewis.

NARZIT.

Te nedrig! neen; gy moet my dat vergeeven.

LIZETTE.

Ik heb 't geraen.

NARZIT.

Gy hebt het mis.

TE SAAMEN.

Wat tegenstreeven!

LIZETTE.

Gy hebt een vriendelyk gelaat.

NARZIT.

Gy hebt veel goedheid in de daad.

LIZETTE.

Gy zyt oprecht, goedhartig en dienstvaardig,

Altyd lustig, altyd aartig,

Uw postuur is ook niet kwaad.

In 't kort gy zyt beminnenswaardig.

NARZIT.

Gy hebt veel goedheid in de daad.

NARZIT.

LIZETTE.

Maar zo de trouw ons saam' ver- Zo ik uw liefde oprecht be-
bond,

Zoud gy u ras enz.

Waarom zoud gy enz.

LIZETTE.

Wartoe die wartaal? spreek, dryft gy met my den spot?

NARZIT.

Ik bid u, vraag niet meer zo gy my wilt verplichten,
En laat my myn geheim: doe slechts u onderrichten
wat zo in Asiën als Africa het lot

Van hen is die een ampt, gelyk ik heb, bekleeden.
Men wil niet dat ons ooit 't genot der liefde streef';
't Is alles voor den heer: die trouwt hier al te veel,
Daar de arme knecht volstrekt in 't huwlyk niet mag tree-
(den.

LIZETTE.

Zo 't hier u word belet, in Frankryk zyt gy vry.

NARZIT.

Vergeef 't my; overal blyft my 't beletzel by.

LIZETTE.

'k Verlies al myn geduld.

NARZIT.

Ik kan niet anders spreken.

LIZETTE.

'k Ben indedaad wel gek om zo myn hoofd te breeken.
Gy hebt twee dagen tyd waar in ge u kunt beraën;
Uit een byzondere gunst zal ik u die nog schenken:
Mischien zult ge in dien tyd u zelven wel bedenken,
Doch zo gy dan noch draalt is alles afgedaan.

'k Zal ras om my een zwerm van minnaars zien vergaëren
Als ik in Frankryk kom; daar zy zich niet als hier
Doen bidden om aan ons hun liefde te verklaaren.
Myn heer Florville komt.

ZESDE TOONEEL.

LIZETTE, NARZIT, FLORVILLE.

FLORVILLE.

Lizette, dit papier

Zal ons geheel ontwerp aan uw meesteresfe ontdekken.
Zeg haar dat zy niet schroomde om met my te vertrekken;
Zy volge slechts myn' raad en zy voor niets bevreesd.

LIZETTE.

Ik ga om daadlyk haar uw' brief ter hand te stellen.

(tegen Narzit.)

Dag, lompert!

NARZIT.

Ze is recht lief, hoe zy my ook moog' kwellen,
De Fransche vrouwen zyn toch aartig en yol geest.

FLORVILLE.

Gy, Narzit, ga straks heen: myn ziel, door angst gedreven,
Mistrouwt den uitflag nog en is voor kwaad beducht.
Bezorg toch wel dat niets ons hindre in onze vlucht.

ZEVENDE TOONEEL.

FLORVILLE, *alleen.*

Terwyl de hoop my vleit, voel ik myn leden beeven
En kan de wroeging niet versmooren in myn hart.
Een vriend die my steeds heeft met weldaen overlaaden,
Word, daar hy alles my vertrouwt, door my verraaden:

Voor

Voor 't goed dat hy my doet bewerk ik zyne ſmart.
 Doch hoe de liefde ook door de vriendschap word' beſtre-
 Ik kan toch Julia niet aan hem aflaan; neen! (den,
 Wat ramp, helaas! zo hy haar ooit wist te overreën
 Dat zy gevoelig wierd voor zyne tederheden.
 ó Hemel! 'k zie hem zelf.

AGTSTE TOONEEL.

FLORVILLE, MAHAMET.

MAHAMET.

Ik zocht u, waarde vriend.
 Gun dat ik u omhelze en moog' myn' dank betuigen.

FLORVILLE.

Aan my! waar voor?

MAHAMET.

Ik heb my van uw' raad bediend
 En daar door is het my gelukt het hart te buigen
 Van myn ſlavin; dies bèn ik alles u verplicht.

FLORVILLE.

(Ter zyde.)

(Tegen Mahamet.)

Wat zegt hy? van myn raad!.. Wat hebt gy dan verricht?

MAHAMET.

Gy hebt my ſtraks geleerd hoe ik haar moest behaagen;
 Hoor nu, ten naasten by, hoe ik my heb gedragen.

D U O.

MAHAME T.

Ik trof haar eenzaam aan
 En dacht, door liefde aan 't blaaken,
 Dat ik iets moest bestaan
 Om tot myn' wensch te raaken.
 Zeg; had gy ook niet zo gedaan?

FLORVILLE.

Ja; 't kan wel zyn.

MAHAME T.

Ja; zonder faalen;
 Gy had ook zo gedaan.

FLORVILLE.

Maar 'k bid dat gy my wilt verhaalen
 Wat gy by haar hebt bestaan.

MAHAME T.

'k Zwoer dat ik steeds voor haar zou leeven,
 En nooit myn liefde zou verraên:
 Dat ik haar nimmer zou begeeven,
 Noch ooit tot ontrouw overlaan.
 Zeg; had gy ook niet zo gedaan?

FLORVILLE.

Ja; 't kan wel zyn.

MAHAME T.

Ja; zonder faalen;
 Gy had ook zo gedaan.

FLORVILLE.

Maar 'k bid dat gy my wilt verhaalen
 Wat gy verder hebt bestaan.

MAHAMET.

Zy hield haare oogen.....
naérgeslagen.

Toen is haar mond.....
een zucht ontgaan.

FLORVILLE.

Haare oogen!

Haar mond!

MAHAMET.

Van 't zuchten, 't oogen nederflaan
Behoeft men de oorzaak niet te vraagen.

FLORVILLE.

Maar 't zuchten, 't oogen nederflaan
Toont op zich zelf nog geen behaagen.

MAHAMET.

'k Viel daar op-voor haar kniën neêr.

FLORVILLE.

Wel nu, wel nu; wat deed gy meer?

MAHAMET.

Ik drukte teder haare hand;
Zy deed een flauwen tegenstand.
Zy was geheel verward van zinnen;
't Hart begon zeer sterk te slaan.

FLORVILLE.

Wel nu?

MAHAMET.

Ik zal haar vast verwinnen
En zie myn' wensch voldaan.

FLORVILLE.

Ach! zou zy hem beminnen!

Wat moet ik ondergaan!

FLORVILLE, *têr zyde.*

MA So heeft ze u dan gezegd dat ge in haar liefde deelt?

MA-

MAHAME T.

Nog niet volkomen, schoon er juist niet veel aan scheidt.

FLORVILLE, *ter zyde.*

Ik voel door ieder woord op 't felst myn hart doorbooren,

MAHAME T.

't Scheen slechts uit schaamte dat zy zulks nog niet beleed;

'k Zag echter haar tot die bekentenis gereed,

Wanneer Lizette juist ons onderhoud kwam slooren.

FLORVILLE, *ter zyde.*

Ach! ik herleef.

MAHAME T.

Kwel u in 't minst daar over niet.

'k Zal vast verwinnaar zyn en my niet meer bedwingen,

Maar door, zo als gy hebt gezegd, sterk aan te dringen,

Zal ik...

FLORVILLE.

Zie toe dat niets verkeerd door u geschied'.

Zo gy haar kieschheid krenkt kunt gy u ligtlyk schaaden;

De drift in dat geval doet meerder kwaad dan goed.

MAHAME T.

Gy hebt nochtans zo straks heel anders my geraaden.

FLORVILLE.

Ik had nog Florentine op dien tyd niet ontmoet.

Haar aart schynt zonderling, en, naar my is gebleken,

Zult gy een' andren weg met haar in moeten slaan;

Maar laat me, op dat ik zulks ontdek, nog eens haar spreken.

MA-

MAHAMET.

(gaan

Neen, vriend, zie haar niet meer en zoek 't gevaar te ont-
Om, door haar oog bekoord, u zelve te vergeten.
Gy zoud misfchien...

FLORVILLE.

Hoe! ik! zoude ik my iets vermeeten?

Hoe meer ik haar aanschouw, hoe meer ik ondervind
Dat eeuwig zich myn hart aan Julia verbind.

MAHAMET.

Wel aan; ga dan van hier, ik zal u niet weêrhouên;
Maar eisch zelfs dat gy u terstond op reis begeeft.
't Valt hart het heil der liefde in anderen te aanschouwen,
Wanneer het noodlot ons daar van verstoken heeft.
Maar gy schynt ongerust en staat steeds in gedachten.

FLORVILLE.

'k Bedenk dat meenigmaal, wanneer wy 't naast verwachten
Aan ons geluk te zyn, dit zeer verr' van ons vlied.
'k Ga thans naar Julia: wie weet, helaas! of niet
De stond dat ik haar zie my zal rampzalig maaken!
'k Stel dat ze, als Florentine, eens ware in iemands magt.

MAHAMET.

Dan kunt gy door een sterk rantzoen haar banden slaaken.
In dat geval heeft wel het geld de grootste kracht.

FLORVILLE.

Maar zo de liefde eens meer dan 't geld hem kon bekooren
Die haar gevangen hield?

MAHAMET.

Gy moet door kracht van reën
 Dan de aanspraak die gy op haar hart hebt hem doen hoo-
 En dus beweegen om haar af te staan: elk een (ren
 Heeft die oplopendheid en onverzetbre zinnen
 Niet, die my, als ik min, wreed en onhandelbaar
 Doen zyn: want ik beken 't, men zou by my niets winnen.
 'k Zou myn meëminnaar nooit zyn beë vergunnen; maar
 Terstond van zyn meesteres voor eeuwig hem doen scheiden.

FLORVILLE, *ter zyde.*

'k Had my byna verraën; nu moet ik hem misleiden.

MAHAMET.

Doch weinig menschen zyn, geloof ik, van dien aart.
 Zo ge echter onverhoopt in zulk een' toestand waart
 Dat tot uw ongeluk gy 't zelfde had te schroomen,
 Dan moet gy door bedrog zien tot uw' wensch te komen.

FLORVILLE.

Zo dat gy in zulk een geval de list te baat
 Zoud neemen?

MAHAMET.

Ja; gewis zoude ik my daar toe keeren.
 Men kan zich dan daar na van verre 't best verweeren.

FLORVILLE.

'k Ben u op 't allerhoogst verplicht voor dezen raad.

MAHAMET.

Maar waar toe toch voor af u zelve dus te kwellen?
 Deze ydle vrees moet gy uit uw gedachten stellen.

Maak

Maak alles straks gereed tot uw vertrek; besluit
Daar spoedig toe en stel uw reis in 't minst niet uit.

FLORVILLE.

Ik hoop noch dezen nacht in zee te zullen komen;
Maar zeg my of gy ook deez' avond niet vertrekt.

MAHAMET.

Ik meende zulks te doen; doch heb thans voorgenomen
Om morgen eerst te gaan, wyl myn verlangen strekt
Om nog eens in 't geheim haar die ik minste spreken:

Dit is een zaak die ik ten hoogsten nodig reken.

'k Zal buiten weten dies van Zima by haar gaan.

Geen mensch weet in 't serall dat ik ben hier gebleven;

Men meent dat ik alreeds my heb op reis begeeven,

En 'k wil dat elk daar zal volharden in dien waan.

Intusfchen grieft het my dat wy thans moeten scheiden:

'k Hoop echter dat we elkaer eens zullen wederzien.

Vaar well vertroosten wy ons daar meê, dat wy beiden

Uit de armen van een' vriend in die der liefde vliên.

N E G E N D E T O O N E E L.

FLORVILLE, *alleen.*

(het begint duister te worden.)

'k Moet hem dan tegens dank verraên! hoe klopt my 't
Gewis zyn Julia en Zima thans by een: (harte!
Indien hy derwaarts gaat! ô Hemel! welk een smarte!
Wy zyn ve rioren zo hy 't minst vermoed! maar neen..

Hy

48 DE ALGERYNSCHE LANDVOOGD,

Hy neemt een' andren weg, dit doet my minder vreezen.
Zo nu maar Julia niet schroomt om meê te gaan; (aan;
'k Heb nog haar antwoord niet; maar 'k zie de nacht komt
Mogt zyne duisternis myn liefde gunstig wezen!

F I N A L E.

FLORVILLE.

Wat valt my 't wachten zwaar!
Hoe doet dit uur my vreezen!
't Schynt all' hier stil te wezen
En ik word nog niets gewaar.
Gy die me in min doet blaaken,
Mogt ik u zien genaaken!
Waar toeft ge in dit gevaar?

T I E N D E T O O N E E L.

FLORVILLE, ZIMA.

ZIMA.

Zyt gy gereed?

FLORVILLE.

Is Zima daar?

ZIMA.

Ja; gy hebt niets te schroomen,
't Is alles tot ons oogmerk klaar.

TE SAAMEN.

Thans is my alle vrees benomen,

Hy } zal haar die { hy mint } bekomen.
Ik } { ik min }

Wat heil voorspelt my { zyne } vlucht!
{ myne }

FLORVILLE.

Ik hoor gerucht! ik hoor gerucht!

ZIMA.

't Zal uw vriendinne wezen

Die herwaarts word gebragt.

Doe, zonder iets te vreezen,

Uw voordeel met den nacht.

ELFDE TOONEEL.

FLORVILLE, ZIMA, JULIA, LIZETTE.

FLORVILLE.

Zyt gy 't, myn angebeden?

Julia, ô julia!

Zyt gy 't?

JULIA.

Florville!

TE SAAMEN.

ô Vreugd!

FLORVILLE.

Kom; ga

Met my, volg myne schreden.

TWAALFDE TOONEEL.

DE VOORIGEN, MAHAMET, WACHTEN.

MAHAMET.

Beest, ongetrouwen! gy die snood my hebt verraden.

Denkt niet myn wraak te ontgaan.

D

MA

50 DE ALGERÿNSCHE LANDVOOGD,

MAHAMET. ZIMA, JULIA, CHOOR VAN
FLORVILLE, WACHTEN.
LIZETTE.

Beeft, ongetrouwen! <i>enz.</i>	Helaas!	zy } wy }	zyn	Beeft, ongetrouwen
Denkt niet myn wraak te ontgaan.		verraên!		Uw straf zult gy straks ondergaan.

JULIA, FLORVILLE,	MAHAMET.
Zeg wat wy u misdeeden!	Men gryp hen aan!
ô Wreedart! welke reden Spoort tot die woede u aan?	Ik ben verraên.

ZIMA, JULIA, FLOR- VILLE, LIZETTE.	CHOOR VAN WACHTEN.
---------------------------------------	-----------------------

Zy } Wy }	zyn verraên!	Wat snood bestaan!
--------------	--------------	--------------------

MAHAMET.

Dees brief meld my uw gruweldaên;
Maar voor 't verraad dat gy dorst sineeden
Zult gy uw straf straks ondergaan.

MAHAMET. ZIMA, JULIA, CHOOR VAN
FLORVILLE, WACHTEN.
LIZETTE.

Beeft, ongetrouwen! <i>enz.</i>	Helaas!	zy } wy }	zyn	Beeft, ongetrouwen!
Denkt niet myn wraak te ontgaan.		verraên!		Uw straf zult gy straks ondergaan.

MAHAMET.

My haar die ik min te ontrooven!
Wat trouweloos bestaan!
Niets kan myn wraak verdooven,
Gy zult die niet ontgaan.

FLOR-

FLORVILLE.

My haar die 'k min te ontrooven!
 Zulks hebt gy zelf gedaan.
 't Kwaad word op my gefchoven,
 En gy hebt dat bestaan.

FLORVILLE, JULIA. MAHAMET.

Gy wilt de schuld $\left\{ \begin{array}{l} \text{my} \\ \text{hem} \end{array} \right\}$ geeven, Hoe daar gy hebt misdreven,
 En gy hebt zelf misdreven. Wilt gy de schuld my geeven?

ZIMA, LIZETTE. CHOOR VAN WACHTEN.

Hy wil de schuld hem geeven, Van 't geen hy heeft misdreven
 En hy heeft zelf misdreven. Wil hy de schuld hem geeven.

FLORVILLE.

't Is Julia, 't is myn beminde.

MAHAMET.

Verrader die myn oog verblindde,
 'k Zweer onze vriendschap af.

'k Zal u met uw beminde
 Vereenigen in 't graf.

FLORVILLE. JULIA. ZIMA, LIZETTE.

Ach! spaar toch myn Delaas! ik ben't die hy Delaas! 't is zyn be-
 beminde. voorheen bezinde. minde.

Spaar hem die my steeds minde; CHOOR VAN WACHTEN.

Volvoer aan my de straf. Volvoer aan my de 't Is zyn beminde!

52 DE ALGERYNSCHE LANDVOOGD,

ZIMA, JULIA, MAHAMET. CHOOR VAN
FLORVILLE, WACHTEN.
LIZETTE.

Neen; geen genade! Neen; geen genade!
Niets komt u thans te
stade,

Helaas! wat wreede Verwacht eerlang uw Verwacht eerlang-uw
straf! straf. straf
(tegen de Wachten)

Volbrengt terstond den Volbrengen wy den
last dien ik u gaf. last dien hy ons gaf.

FLORVILLE.

JULIA.

Ach! spaar toch myn beminde. Spaar hem die my steeds minde.

MAHAMET, CHOOR VAN WACHTEN,

Neen, neen; verwacht eerlang te saam' uw straf.

Einde van het tweede Bedryf.

DERDE BEDRYF.

E E R S T E T O O N E E L.

JULIA, op den omgang van haar' toren, alleen.

A R I A.

Helaas! waar is die blyde tyd,

Toen ik van alle leed bevryd,

't Oogenblik reeds zag genaaken

Dat myn' heilftaat zou volmaaken?

o Dagen van geluk! o tyd, gy zyt niet meer!

Helaas! komt gy dan nimmer weer!

Hoe lang zal 't noodlot my befryden?

Wanneer zal ik my zien bevryden

Van dit slaafsch en knellend juk?

Vruchteloos is al myn klaagen;

Niets verligt myn ongeluk.

Ach! Florville! nu ge om my... ook in ketens zyt gellagen,

Voelt myn ziel nog zwaarder druk.

Helaas! niets kan myn finart verzagten;

Al myne hoop is thans voorby.

Vergeefs zoude ik eene uitkomst wachten;

Daar is geene uitkomst meer voor my.

Hoor iemand: 't minst gerucht doet my den wreedaart vreezen,

Misfchien zou 't klaagen zelfs by hem misdadig wezen.

T W E E D E T O O N E E L.

JULIA, FLORVILLE, *vervolgens* LIZETTE.

FLORVILLE *in den toren, zonder gezien te worden.*

R O M A N C E.

Verr' van het voorwerp myner trouw
Verdriet my alles in dit leven.

*Julia, hebbende willen binnen gaan, komt op het
hooren der stem van Florville, weder boven.*

D U O.

R E C I T A T I V O.

JULIA.

FLORVILLE, *te voor-
schyn komende.*

Welk een stem! ach! zou hy 't zyt gy het Julia? zyt gy 't, myne
wezen! uitgelezen?

Florville!

ô myn Florville!

Ach! zyt gy 't dien ik aanschouw? Ach! zyt gy 't die ik aanschouw?

T E S A A M E N.

Gy die my zo teder griede,
Voorwerp van myn zuivre liefde,
'k Zie u dan weêr! 'k zie u dan weêr!
'k Wachte dat geluk niet meer.

JULIA.

Men doe my vry vergaan van rouw;
Ik zal u echter nooit begeeven.

FLOR.

FLORVILLE.

Eer ik u ooit verlaaten zou,
Zou 'k liever daadlyk sneeven.

TE SAAMEN.

Verr' van het voorwerp myner trouw
Verdriet my alles in dit leven.
Neen; neen; hoe zwaar men my ook straff',
Men rukt myn hart van u niet af.

FLORVILLE.

Ik heb den wachter van deez' toren omgekocht,
Die my beloofd heeft u een' brief van my te geeven,
Weet gy ookiets?

JULIA

Ik weet dat niemand achterdocht
Op Zina heeft: zy is met Narzit vry gebleven;
En beiden zyn zy thans nog stil voor ons aan 't werk.

FLORVILLE.

Dat hen de Hemel in hunne onderneeming sterk'!

JULIA.

't Geluk doet Mahamet deez' dag van hier vertrekken;
En hy zal eerst by zyn te rug komst ons ontdekken
Wat lot hy ons beschikt: 't is nog niet hoopeloos.

LIZETTE, tegen Julia, by haar boven
op den toren komende.

Gy spreekt hier met elkaer als had gy niets te schroomen.
Ik vrees, indien zulks door uw' wachter word vernomen,
Dat hy 't welhaast u zal beletten voor altoos.

JULIA, tegen Florville.

Zy heeft gelyk: vaar wel! nooit zal ik u begeeven,

FLORVILLE.

Het is om u alleen dat ik begeer te leeven.

D E R D E T O O N E E L.

EERSTE SIPIER, alleen.

(val
 'k **M**oet, hoe 't ook ga, door de eene of andre list, den
 Myns waarden amptgenoots by Mahamet bewerken;
 En deze brief, waar mee 'k door slimmigheid hem zal
 Verstrikken eer hy van myn oogmerk iets zal merken,
 Kan my zeer dienstig zyn: ik sla hem daadlyk voor
 Om dien voor eenig geld, dat ik hem toe zal tellen,
 Aan zyn gevangene bedekt ter hand te stellen.
 Geeft hy, door deze winst verlokt, aan my gehoor;
 Ga 'k hem op 't oogenblik by Mahamet verklaagen.
 't Belastren in de daad is een zeer schoone zaak, (gen;
 Waar door men veel verkrygt: men zou my kunnen vraa-
 Is het zeer eerlyk? neen; maar 't is thans in den smaak,

A R I A.

De slimste is 't die de winst behaakt;

De domste is 't die 't gelag betaalt.

De prys word door hem weg gedraagen

Dien 't verstand het meest bestraalt.

Men acht hem wys die weet te slaagen;

Door list is 't dat men zegespraalt;

Dit is 't gebruik in deze dagen.

Ik klop dan aan.

(Hy klopt aan de deur van den toren waar in Julia
 gevangen is.)

V I E R.

VIERDE TOONEEL.

EERSTE en TWEEDE SIPIER.

TWEEDE SIPIER.

Zyt gy 't?

EERSTE SIPIER.

Een woord,

TWEEDE SIPIER.

Wat's uw begeeren?

EERSTE SIPIER.

Myn vriend, ik heb iets van belang u voor te slaan.

Zou 't u wel aanstaan zo gy zonder verr' te gaan,

Door eenig middel kost uw goederen vermeëren?

TWEEDE SIPIER.

Dat is een schoone vraag! en u?

EERSTE SIPIER.

Gewislyk, ja.

Gy immers weet dat ik myn ambacht wel versta,

TWEEDE SIPIER.

Wel nu?

EERSTE SIPIER.

Nooit kwam daartoe een beter kans te vooren.

Ik heb, uit zucht voor u, daarom geen' tyd verloren

Om ze u straks aan te biën.

TWEEDE SIPIER.

Ik neem met veel vermaak

Uw aanbod aan.

58 DE ALGERYNSCHE LANDVOOGD,

EERSTE SIPIER, *ter zyde.*

Ik heb hem beet.

TWEEDE SIPIER, *ter zyde.*

Dit is een zaak

Daar wis iets achter steekt; maar 'k zal hem wel zien komen.

EERSTE SIPIER.

De vraag, om kort te gaan, is of gy ook zoud schroomen
Bedektelyk een' briefte geeven.

TWEEDE SIPIER.

Zal men daar

Goed voor betaalen?

EERSTE SIPIER.

'k Heb reeds 't geld.

TWEEDE SIPIER.

Dan zyn wy klaar;

Maar hoe veel geeft gy my?

EERSTE SIPIER, *hem een beurs toonende.*

Wy zullen saamen deelen.

TWEEDE SIPIER.

Dat is te weinig; voor de helft doe ik het niet.

'k Moet alles hebben: hem aan wien de dienst geschied,

Hebt gy in uwe magt; dies kunt gy hem beveelen

Dat hy u nog wat geev': bedenk eens wat ik waag.

Het geld alléén kan tot die daad my overhaalen.

EERSTE SIPIER.

Is dat uw laatste woord?

TWEEDE SIPIER.

Ja; zonder lang te draalen.

EER.

EERSTE SIPIER, *ter zyde.*

Wat scheelt my 't geld zo ik slechts in myn oogmerk slaag.

(*Tegen den tweeden sipier, hem de beurs toereikende.*)

Welaan; 'k wil met vermaak de heele beurs u laten.

TWEEDE SIPIER.

En ik grypze in de vlugt.

EERSTE SIPIER.

Wel nu; wat zult gy doen?

TWEEDE SIPIER.

De brief?

EERSTE SIPIER.

Daar is hy.

TWEEDE SIPIER.

'k Zal naar Mahamet my spoén,

Opdat ik hem dien breng'.

EERSTE SIPIER.

Hoe kunt gy toch zo praatén?

Houd met dat spotten op.

TWEEDE SIPIER.

Ik spot in 't minste niet.

EERSTE SIPIER.

Bedenkt gy wel dat ge ons in 't ongelak zult brengen?

TWEEDE SIPIER.

Ja u; doch niet myzelve.

EERSTE SIPIER.

Maar 't geen men aan u bied!

TWEEDE SIPIER, *de beurs in zyn' zak steekende.*

Daar is 't.

EER-

60 DE ALGERYNSCHE LANDVOOGD,

EERSTE SIPIER.

Hoe! houd gy dat?

TWEEDE SIPIER.

Zo gy 't wel wilt gehengen.

Maar kom; ik zie niet gaarne u in verlegenheid
En daarom wil ik als een vriend thans met u handlen:
Ik neem het geld en gy kunt met den brief gaan wandlen,
Is dat niet hupsch?

EERSTE SIPIER.

Die schurk! hoe heeft hy my misleid!

TWEEDE SIPIER.

Gy hebt uw rechte loon; gy dacht my door uw freeken
In 't net te krygen; maar onthoud, zo gy voortaan
Zulks zoekt te doen, dat gy dan vroeger op moet staan.
Uw dienaar.

EERSTE SIPIER, *in 't heengaan.*

Vroeg of laat moet ik my hier van wreken.

VYFDE TOONEEL.

NARZIT, *alleen.*

Kom, Narzit, nu aan 't werk! daar moet een list bedacht.
Myn hart getuigt my dat ik onze twee gelieven
Moet bystaan, en wanneer men iemand wil grieven,
Krygt doorgaans het verstand een dubbele denkerskracht.
'k Wil deze torens, en dat 's moeilyk, openmaaken:
Ik moet zo wel den een' als anderen spier
Misleiden: want om tot myn oogmerk te geraaken,

Helpt

Helpt een alleen my niets; maar 'k zal hen nooit van hier
 Verwydren kunnen; 'k moet derhalven iets verzinnen
 Waar door zy ouderling in 't eigenste oogenblik
 Elkaér bedriegen... wacht... daar komt my iets te binnen;
 Zo brengt elk wederzyds zyn' makker in den strik.
 'k Bouw daar op dat zy steeds elkander doodlyk haaten.
 Ook heeft het geld zoo'n kracht op myn twee renegaaten,
 Dat ik met alle recht een' goeden uitflag wacht.
 (*Hy klopt aan de deur van den eersten sipier.*)

Z E S D E T O O N E E L.

NARZIT, EERSTE SIPIER.

SIPIER.

Zyt gy 't, heer Narzit?

NARZIT.

Ja; maar 'k bid u, spreek wat zagt

Opdat uw buurman niets van ons gesprek moog' hooren;

Dewyl gy hem, indien gy kunt, bedriegen moet.

Het is een groote dienst dien gy aan Zima doet.

Dies zo 't gelukt en u myn voorstel kan bekooren,

Zo heb ik honderd stuks sequynen voor u klaar.

SIPIER.

Wat zegt gy? honderd stuks sequynen! zeg my maar

Wat ge eischt.

NARZIT.

Behendigheid.

62 DE ALGERYNSCHE LANDVOOGD,

SIPIER.

Die zal my nooit ontbreeken.

NARZIT.

Wel aan; 'k zal maaken dat gy hier met hem kunt spreken.
De zaak is dan om hem de sleutels van zyn zy'
Te ligten en daar na die stilletjes aan my
Te geeven, om aldus zyn twee gevangen vrouwen
Te doen ontsnappen.

SIPIER.

Ha! ik vat uw meening al.

NARZIT.

Het best is, naar my dunkt, hem aan den praat te houén,
Zo dat ik ongemerkt de deur ontsluiten zal,
Terwyl gy met vernuft, al spreekende, zyn zinnen
Weet af te leiden.

SIPIER.

'k Vind dat allerliefst bedacht.

Verzuimen wy geen' tyd.

NARZIT.

Ga dan, terwijl ik tracht

Hem hier te lokken, voor een oogenblik naar binnen?

SIPIER, (ter zyde in 't heengaan.)

't Is wel. Wat vreugd voor my, indien ik dezen dag,
By 't geld dat ik verdien, my van hem wreeken mag.

ZEVENDE TOONEEL.

NARZIT, FLORVILLE, LIZETTE.

FLORVILLE.

Myn waarde Narzit, 'k heb hier alles kunnen hooren,

NARZIT, *tegen Lizette.*

En gy, mejuffer?

LIZETTE.

'k Ben getroffen in 't gemoed

Door uw beftaan; nooit zal uw moeite zyn verloren;

Want daar gy thans zo veel ten dienst der liefde doet,

Is 't zeker dat hy u daar voor ook zal beloonen.

NARZIT.

Och! hy behoeft my nooit zyn dankbaarheid te toonen;

Ik ben belangeloos.

(terwyl Florville en Lizette binnen gaan.)

'k Ben met den een' gereed.

Kom; neemen wy terftond nu ook den andren beet.

(Hy klopt aan de deur van den tweeden sipier.)

AGTSTE TOONEEL.

NARZIT, TWEDE SIPIER.

SIPIER.

Zyt gy 't, heer Narzit?

NARZIT.

Stil! ik heb u iets te ontdekken.

Dies spreek wat zagt.

SIPIER.

Zo zagt als gy maar wilt; wat is 't

Dat gy van my begeert?

NARZIT.

Gy kunt door zekre list

My in een zaak van veel belang tot hulp verstrekken;
En krygt tweehonderd stuks sequynen zo gy slaagt.

SIPIER.

In iets van veel belang kan myne hulp u baaten?

NARZIT.

Voorzeker: zonder u is 't all' vergeefs gewaagd
Wat ik ook doe; daarom moet ge u beleezen laaten.

SIPIER.

Ik mag niet verder dan slechts dertig sehreden gaan.

NARZIT.

De helft is al genoeg; dies hebt gy niet te sehroomen.
Ik zal zo daadlyk uw' confrater hier doen komen.

Ga voort dan naar hem toe en spreek hem vriendlyk aan
Neem zyne sleutels, geef ze my, en om myn zaaken
My wel te laaten doen, zo houd hem aan de praat.

SIPIER.

Indien nochtans....

NARZIT.

Wilt gy nu zwaarigheden maaken?

Gy weet uw loon: de dag breekt aan, het is reeds laat.
'k Zal u hier na daar van wel duizend rednen zeggen.

SIPIER.

Gy geeft 'er my reeds een die niemand kan weérleggen,
En die fequynen doen de zaak heel af.

NARZIT.

Maar zal

't Wel lukken, naar gy denkt?

SIPIER.

Gy kunt 'er op vertrouwen

Hy kome slechts.

NARZIT.

Hy komt.

NEGENDE TOONEEL.

NARZIT, EERSTE en TWEEDE SIPIER.

NARZIT, *stil tegen den eersten sipier.*

Gy krygt hem in den val.

EERSTE SIPIER.

Heel goed; ik zal zeer wel hem weeten te onderhouén.

T R I O.

EERSTE en TWEEDE SIPIER.

Vereenen we ons, confrater!

Dat de tweedragt thans verdwyn!

Myn waarde vriend, ei, laat 'er

Geen twist tusfchen ons meer zyn.

Wat vreugde zal 't ons geeven,

Als vrienden faam' te leeven!

En gy zult, geloof dat vry,

Steeds wel te vreden zyn van my.

E

NAR.

66 DE ALGERYNSCHE LANDVOOGD,

NARZIT, *stil tegen den tweeden sipier.*

Laat toch voor all' geen' tyd vervliegen.

TWEEDE SIPIER, *stil tegen Narzit.*

Ik zal hem daadlyk wel bedriegen.

NARZIT, *stil tegen den eersten sipier.*

Laat toch voor all' geen' tyd vervliegen.

EERSTE SIPIER, *stil tegen Narzit.*

Ik zal hem daadlyk wel bedriegen.

TWEEDE SIPIER, *tegen den eersten sipier.*

Laat my de gunst ontfangen

Dat gy my beschouwt als vriend.

EERSTE SIPIER, *tegen den tweeden sipier.*

't Zelfde is ook myn verlangen;

Leeven wy steeds eensgezind.

EERSTE en TWEEDE NARZIT, *ter zyde.*
SIPIER, *ter zyde.*

Hy komt van zelf al in den strik.

Elk komt van zelf al in den strik;

Ach! wat vermaak!

Ach! wat vermaak!

ALLEN TE SAA MEN, *overluid.*

Wat vreugd geeft my dit oogenblik!

TWEEDE SIPIER, *tegen den eersten sipier.*

Stia toe dat ik op heden

U myne vriendschap aan moog' blien.

EERSTE SIPIER, *tegen den tweeden sipier.*

Myn vriend, 'k ben wel te vreden,

Zo 'k onzen twist gesinoord mag zien.

EERSTE en TWEEDE SIPIER, *ter zyde.*

Och! wat is myn confrater dom!

NARZIT, *ter zyde.*

Zy zyn wel beiden even stom,

EER-

EERSTE en TWEEDE NARZIT, *tegen den eer-*
 SIPIER, *tegen elkander.* *sten en tweeden sipier.*

Wat vreugd gevoel ik dezen dag, Wat vreugd gevoel ik dezen dag,
 Nu 'k my met u vereenen mag! Nu 'k u vereend aanschouwen
 mag!

TWEEDE SIPIER, *tegen den eersten sipier.*

Myn blydschap is niet af te maalen.

NARZIT, *stil tegen den tweeden sipier.*

Niet te draalen!

EERSTE SIPIER, *tegen den tweeden sipier.*

Myn blydschap is niet af te maalen.

NARZIT, *stil tegen den eersten sipier.*

Niet te draalen!

EERSTE en TWEEDE SIPIER, *tegen elkander.*

Nu 'k my met u verzoen,

Wat is 'er dat ik niet zou doen!

EERSTÉ en TWEE-
 DE SIPIER.

NARZIT.

Omhelzen we ons, confrater! Omhelst elkaer.

Dat de tweedragt thans verdwyn! Dat de tweedragt thans verdwyn!

Myn waarde vriend, ei laat 'er Volgt mynen raad en laat 'er

Geen twist tusfchen ons meer Geen twist tusfchen umeer zyn.

zyn.

Wat vreugde zal 't ons geeven Wat vreugde zal 't u geeven

Als vrienden faam' te leeven! Als vrienden faam' te leeven!

En gy zult, geloof dat vry, En in dat geval, zult gy

Steeds wel te vreden zyn van my. Ook wel te vreden zyn van my.

(Terwyl de twee sipiers elkaer omhelzen, neemen zy
 elkander onderling de sleutels af.)

68 DE ALGERYNSCHE LANDVOOGD,

NARZIT, *stil tegen den tweeden sipier.*

Wel nu; hebt gy den sleutel beet?

TWEEDE SIPIER, *stil tegen Narzit.*

Spreek zagt: 'k ben daar al mee' gereed.

NARZIT, *stil tegen den eersten sipier.*

Wel nu; hebt gy den sleutel beet?

EERSTE SIPIER, *stil tegen Narzit.*

Spreek zagt: 'k ben daar al mee' gereed.

TWEEDE SIPIER, *stil tegen Narzit, hem de sleutels geevende.*

Zie daar hebt gy het vriendschaps teken.

NARZIT.

Heel goed!

EERSTE SIPIER, *stil tegen Narzit, hem insgelyks de sleutels geevende.*

Zie daar hebt gy het vriendschaps teken.

NARZIT.

Heel goed!

beurtelings tegen den eersten en tweeden sipier.

Blyf hier nog maar met hem wat spreken.

EERSTE en TWEEDE SIPIER, *ter zyde.*

Och! wat is myn confrater dom!

NARZIT, *ter zyde.*

Zy zyn wel beiden even stom!

EER-

EERSTE en TWEEDE SIPIER, *tegen elkander.*

Nu wy onzen twist verzaaken,

Weeten wy van geen verdriet.

Wy zien ons geluk volmaaken;

Daar ons hart zyn' wensch geniet.

Omhelzen we ons, *enz.*

(Geduurende het laatste gedeelte van deze Trio heeft Narzit Florville doen ontvluchten; doch bezig zynde met den toren waar in Julia bewaard word, open te maaken, word zulks door den tweeden sipier gemerkt.)

TWEEDE SIPIER.

Wat doet gy daar?

NARZIT.

Ik? niets.

TWEEDE SIPIER.

Wat drommel, 'k zie het klaar.

Gy zocht my, naar ik merk, daar schoon in 't nette krygen.

Geef my myn sleutels, of 'k maak alles openbaar.

EERSTE SIPIER, *ter zyde.*

Hy is betrapt.

NARZIT, *tegen den tweeden sipier, hem zyne sleutels te rug geevende.*

Zie daar; mits gy belooft te zwygen.

TWEEDE SIPIER.

Ik zal. *(Hy gaat binnen.)*

EERSTE SIPIER, *tegen Narzit.*

Wel nu; gy hebt nu zaaken fraai gedaan.

70 DE ALGERYNSCHE LANDVOOGD,

't Ging alles zo naar wensch en gy blyft in gebreken.
Watzegt gy nu?

NARZIT.

'k Beken, het staat my gantsch niet aan
Dat ik, juist op de helft, het werk moet laten steeken.

EERSTE SIPIER.

Wat hebt gy toch verricht?

NARZIT.

'k Deed wat my mooglyk was.

EERSTE SIPIER.

Nu; 'k groet u.

NARZIT.

Ik u ook.

EERSTE SIPIER, *in 't heen gaan.*

Zoo'n schoone kans te misfen!

(Zyn deur openziende.)

Ach! my rampzaalige! myn deur!... ik durf wel gisfen
Dat ik verraaden ben.

(Hy loopt schielyk naar binnen.)

NARZIT, *hem opsluitende.*

Dat 's waar.

EERSTE SIPIER, *van binnen.*

Ontsluit my ras;

Of ik zal roepen.

NARZIT.

Zo gy roept zyt gy verloren;

Doch zo gy stil wilt zyn, verlos ik u in 't kort.

T I E N.

TIENDE TOONEEL.

NARZIT, FLORVILLE.

NARZIT.

Zyt gy 't? ga straks van hier eer gy vernomen word,
En houd u schuil in 't bosch dat achter dezen toren
Gelegen is, tot dat gy vast verzekerd zyt
Dat Mahamet, die thans nog hier zou kunnen komen,
Vertrokken is en gy dies niet meer hebt te schroomen.

FLORVILLE.

Myn Narzit, zonder ons is hy zyn leven kwyt:
Daar zyn gints lieden die hem trachten af te maaken.
'k Heb hun complot ontdekt en hoorde all' wat zy
(spraken.
Men wacht hem op een plaats daar hy voorby moet gaan.
Zyn hoofd is in gevaar: 't geen hy my heeft misdaan
Moet ik vergeeten en hem als myn' vriend behoeden.
Kom aan; laat ons terstond tot zyne hulp ons spoeden.

NARZIT.

Ik volg u. 'k Ben gerust dat om hunn' eigen val
Te ontgaan, geen der spiërs my thans verraaden zal.

ELFDE TOONEEL.

ZIMA, alleen.

Ik voel de hoop en vreugd in myne ziel herleeven,
Nu Mahamet by zyn vertrek my heeft gebeeën

72 DE ALGERYNSCHE LANDVOOGD,

Dat ik zyn' mislag hem goedgunstig zou vergeeven
En dat hy in myn min mogt deelen als voorheen.
Ik heb nochtans gemeend voor hem te moeten veinzen.
Schoon ik hem teder min, behandelde ik hem koel.
Dit prikkelt zyne liefde en, wist hy myn gepéinzen,
Mischien stond ik welhaast zyne ontrouw weér ten doel.

A R I A,

Met wat beleid, wat slimme streeken
Boeit men hem die ons verlaat.
Om hem in liefde weér te ontsteeken
Neemt men veinzery te baat.
Zie daar, waar in 't geheim bestaat.
Die zeker is dat wy hem minnen
Zal tot zorgloosheid overllaan.
Hy acht ons niet, zoekt ons te ontgaan.
Maar zyn wy fier, wat wuft van zinnen,
Straks is zyn hart met vrees belaën.
Zyn liefde ontwaakt; hy bid ons aan.
Men zal daadlyk hem verwinnen.
Hy keert dan weér
En mint ons teér.

Met wat beleid, enz.

Maar wat gerucht! hoe! zie ik Mahamet hier komen!
Wat mag de reden toch van zyn terugkomst zyn?

L A A T

L A A T S T E T O O N E E L .

ZIMA, MAHAMET, FLORVILLE, NARZIT,
WACHTEN, *vervolgens* JULIA, LIZETTE,

MAHAMET, *tegen Zima.*

't Verwondert u gewis dat ik weêr hier verschyn;

Doch zonder hem (*wyzende op Florville.*)

had gy nooit iets van my vernomen.

Een heimelyk verraad was tegen my gesmeed,

En 't digte bosch zou tot de uitvoering daar van strekken.

't Gelukte mynen vriend dit snood ontwerp te ontdekken,

En daadlyk vloog hy toe tot myne hulp gereed;

Hoe zal ik naar verdienste ooit mynen dank hem uiten?

Hy toont my dat by hem de vriendschap heilig is;

Daar hy, schoon myne wraak hem deed in ketens sluiten,

Thans alles heeft gewaagd tot myn behoudenis.

F I N A L E .

MAHAMET.

De vriendschap, die ik dorst weêrstreeven,

Spoorde u tot mynen bystand aan.

Daar ik haar pligten heb verraên,

Heeft ze u tot myn behoud gedreven.

FLORVILLE.

'k Ontvluchte u om met Julia te leeven;

Doch uw gevaar vereischte u by te staan.

Schoon gy my deed in boeijen slaan,

Ben ik altyd uw vriend gebleven.

MAHAMET, ZIMA.

Florville! ach! welk een edel poogen!
Hoe word gy ooit genoeg daar voor beloond?

FLORVILLE, *tegen Mahamet.*

Ach! is het niet in uw vermogen
Dat ge ons aller wensch bekroont?

MAHAMET.

Dat Julia hem straks zy weêrgegeeven.

(*Florville gaat naar binnen om
Julia te haalen.*)

MAHAMET.

CHOR.

Ach! wat geluk!

Elk zie het einde van zyn' druk! Zy zien het einde van hunn' druk.

JULIA, FLORVILLE.

Vereend met { hem dien } ik bemin,
 { haar die }

Zal ik uw weldaen steeds gedenken.

MAHAMET, *tegen Zima.*

Nooit zal iets myne trouw weêr krenken.

Dat myn berouw uw hart verwinn'!

CHOR.

Dat zyn berouw uw hart verwinn'!

ZIMA, *tegen Mahamet.*

Ja; ik geef u myn liefde weêr,

En uw geluk is all' wat ik begeer.

JULIA, FLORVILLE, LIZETTE, NARZIT,
MAHAMET. WACHTEN.

Hoe groot is myne vreugd!

Hoe groot is hunne vreugd!

Wat is myn ziel verheugd!

Wat is elk thans verheugd!

CHOR.

De Gecommitteerden tot de zaken van den Schouw-
burg hebben, volgens Ocfroy door Hunne Ed. Groot-
Mog. de Heeren Staaten van Holland en Westvriesland,
den eerften November, 1787, aan hen verleend, het
recht van deeze Privilegie, alleen voor den tegenwoor-
digen druk van DE ALGERYNSCHE LAND-
VOOGD, *Tooneelfpel*, vergund aan J. HELDERS en
A. MARS.

Amfteldam, den 20. October, 1788.

Geen Exemplaaeren zullen voor echt erkend worden,
dan die door één' der heeren Gecommitteerden onder-
teekend zyn.

A. van Rijnveld

...
...
...
...
n

...
...
r

